

Sygn. akt III S 13/14

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Leszek Dąbek

Sędziowie: SO Lucyna Morys - Magiera

SR (del.) Anna Hajda (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 11 marca 2014 roku w Gliwicach

skargi G. L.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie II C 3039/12 Sądu Rejonowego w Gliwicach

przy udziale Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Gliwicach

postanawia:

1. stwierdzić, że w sprawie II C 3039/12 Sądu Rejonowego w Gliwicach nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. przyznać skarżącemu G. L. od Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Gliwicach sumę 2.000 zł (dwa tysiące złotych);
3. oddalić żądanie skargi w pozostałym zakresie;

SSR (del.) Anna Hajda SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys - Magiera

Sygn. akt III S 13/14

UZASADNIENIE

Skarżący G. L. domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Gliwicach w sprawie II C 3039/12, wydania zaleceń Sądowi Rejonowemu w Gliwicach przed którym toczy się postępowanie w przedmiocie dopełnienia bez zbędnej zwłoki czynności umożliwiających sprawne zakończenie postępowania. Skarżący domagał się także przyznania skarżącemu od Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Rejonowego w Gliwicach sumy 6.000,00 złotych, tytułem naprawienia szkody wynikłej z przewlekłości postępowania.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, że w dniu 8 października 2012 roku skierował do Sądu Rejonowego w Gliwicach pozew, który był kompletny i pozbawiony braków formalnych. Termin rozprawy wyznaczony został na dzień 29 kwietnia 2013 roku. W tym dniu został wydany wyrok oddalający powództwo. Od tego momentu doszło do całkowitej bezczynności Sądu, mimo złożenia przez powoda w dniu 6 maja 2013 roku wniosku o uzasadnienie wyroku. Powyższe okoliczności świadczą o tym, że postępowanie wydłuża się w sposób nieuzasadniony, co uzasadnia stwierdzenie, że w sprawie doszło do nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu sprawy.

Zawiadomiony o toczącym się postępowaniu Prezes Sądu Rejonowego w Gliwicach zgłosił swój udział w sprawie, wnosząc o oddalenie skargi i wskazując na znaczne obciążenie sędziów orzekających w Wydziale II Cywilnym Sądu Rejonowego w Gliwicach, a także na fakt, że w stosunku do sędziego referenta toczyło się postępowanie dyscyplinarne.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje:

Z akt sprawy II Co 3039/12 Sądu Rejonowego w Gliwicach wynika, że w dniu 10 października 2012 roku do tego Sądu wpłynął pozew skarżącego przeciwko A. K. o zapłatę. W dniu 15 października 2012 roku sprawę wpisano do repertorium C. zarządzeniem z dnia 6 marca 2013 roku wyznaczono – na dzień 29 kwietnia 2013 roku – rozprawę. W dniu 28 marca 2013 roku do akt sprawy wpłynęła odpowiedź na pozew. Dnia 29 kwietnia 2013 roku, po zamknięciu rozprawy został ogłoszony wyrok oddalający powództwo. W dniu 6 maja 2013 roku powód złożył wniosek o uzasadnienie wyroku. 22 października 2013 roku Przewodniczący Wydziału stwierdził brak możliwości sporządzenia uzasadnienia wyroku, zarządził poinformowanie o tym fakcie powoda z równoczesną informacją, że od daty doręczenia zawiadomienia w tym zakresie biegnie termin do zaskarżenia wyroku. W dniu 14 listopada 2013 roku wpłynęła apelacja powoda. W dniu 21 listopada 2013 roku zarządzono doręczenie odpisu apelacji pełnomocnikowi pozwanego. 16 grudnia 2013 roku pozwany złożył odpowiedź na apelację. 3 stycznia 2014 roku akta wpłynęły do Sądu Okręgowego. Zarządzeniem z dnia 14 stycznia 2014 roku wyznaczono – na dzień 28 stycznia 2014 roku – termin posiedzenia niejawnego. 28 stycznia 2014 roku akta zwrócono Sądowi Rejonowemu w celu przedstawienia ich s. ref. do uzasadnienia. 10 lutego 2014 roku akta zostały zwrócone z Sądu Rejonowego z informacją, że nie jest możliwe sporządzenie uzasadnienia w sprawie. Na posiedzeniu w dniu 25 lutego 2014 roku w sprawie został wydany wyrok oddalający apelację powoda.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 1 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. z 2004 r., Nr 179, poz. 1843), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w jej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, albo dłużej niż to konieczne dla załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego. Zgodnie natomiast z ust. 2, dla stwierdzenia, czy w sprawie doszło do przewlekłości postępowania, należy w szczególności ocenić terminowość i prawidłowość czynności podjętych przez sąd w celu wydania w sprawie rozstrzygnięcia co do istoty(...), uwzględniając charakter sprawy, stopień faktycznej i prawnej jej zawichości, znaczenie dla strony, która wniosła skargę, rozstrzygniętych w niej zagadnień oraz zachowanie się stron, a w szczególności strony, która zarzuciła przewlekłość postępowania.

Przedstawiony powyżej przebieg postępowania w sprawie II C 3039/12 prowadzonego przez Sąd Rejonowy w Gliwicach uzasadnia twierdzenie, iż w sprawie doszło do przewlekłości postępowania w rozumieniu wyżej cytowanego przepisu.

Odnosząc się do zarzutów skargi trzeba przyznać, że w sprawie podejmowane były czynności, niemniej podzielić należy stanowisko skarżącego w przedmiocie nadmiernie długiego okresu, który upłynął od dnia zarejestrowania sprawy do dnia wyznaczenia rozprawy oraz co do beczynności Sądu, która nastąpiła po dniu wydania orzeczenia przez Sąd I instancji.

Powyzsze okoliczności uzasadniają stwierdzenie, że w sprawie doszło do przewlekłości postępowania w rozumieniu powołanej wyżej ustawy. Okoliczności podnoszone w odpowiedzi na skargę z pewnością mają charakter niezależny od Sądu, pozostają jednak bez wpływu na dokonanie oceny zasadności skargi.

W rezultacie należało uznać, iż postępowanie nosi cechy przewlekłości.

Stosownie do art. 12 ust. 4 powołanej ustawy, uwzględniając skargę, Sąd na żądanie skarżącego przyznaje od Skarbu Państwa, a w przypadku skargi na przewlekłość postępowania prowadzonego przez komornika - od komornika, sumę pieniężną w wysokości od 2.000 złotych do 20.000 złotych. Zasadzając odpowiednią sumę pieniężną Sąd musi brać pod uwagę, czy skutek przewlekłości postępowania strona doznała krzywdy niematerialnej. Możliwe są bowiem

sytuacje, w których doszło do przewlekłości postępowania, lecz strona nie poniosła, bo obiektywnie nie mogła ponieść, żadnej szkody lub też poniesiona szkoda ma niewielkie rozmiary. Istotne pozostaje również, iż celem wspomnianej regulacji nie jest wyrównanie szkody majątkowej poniesionej przez skarżącego.

W konsekwencji Sąd stwierdzając, iż doszło do przewlekłości postępowania jednocześnie uznał, że brak jest okoliczności, które uzasadniałyby zasądzenie na rzecz skarżącego sumy pieniężnej w kwocie 6.000 zł. W rzeczywistości bowiem opóźnienie w dokonywaniu czynności procesowych przez Sąd Rejonowy nie pociągnęło za sobą dla skarżącego dolegliwości w takim rozmiarze, który uzasadniałby żądanie zasądzenia wskazanej sumy. Nie bez znaczenia jest także okoliczność, że obecnie postępowanie zostało prawomocnie zakończone.

W rezultacie żądanie skarżącego uwzględniono w części, uznając kwotę 2.000 zł za odpowiednią w stosunku do wagi naruszeń szybkości postępowania, których dopuścił się Sąd Rejonowy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843), uwzględniono skargę w zakresie żądania stwierdzenia przewlekłości, przyznając także skarżącemu, w oparciu ust. 4 powołanego przepisu, kwotę odpowiednią ze względu na okoliczności sprawy. Natomiast w pozostałym zakresie oddalono skargę jako bezzasadną na mocy art. 12 ust. 1 cytowanej ustawy. Oddalono także skargę w części obejmującej wniosek odnośnie wydania zalecenia Sądowi Rejonowemu w przedmiocie nadania biegu sprawie, gdyż obecnie postępowanie zostało prawomocnie zakończone.

SSR (del.) Anna Hajda SSO Leszek Dąbek SSO Lucyna Morys - Magiera